

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 maja 2018 roku

Sąd Rejonowy w G. II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Hausman

Protokolant: Weronika Góralska

w obecności Prokuratora Adam Kwaśnik

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 19 marca 2018r. , 26 marca 2018r. i 9 maja 2018 r. sprawy karnej

J. P. (1)

s. R. i H. z domu P., ur. (...) w P., pesel: (...), zam. (...), S., ul. (...), obywatelstwa polskiego, nie karanego

oskarżonych o to, że:

1. w dniu 15 października 2016 roku o godzinie 20:15 w G. województwo (...), prowadził w ruchu lądowym ulicą (...) II pojazd mechaniczny, tj. samochód ciężarowy marki V. o nr rej. (...) z naczepą, znajdując się w stanie nietrzeźwości, mając o godz. 21:13 – 0,62 mg/l, o godz. 21:16 – 0,61 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu

tj. czyn określony w art. 178a § 1 kk

2. w dniu 15 października 2016 roku o godzinie 23:40 w miejscowości M. województwo (...), prowadził w ruchu lądowym droga krajową (...) pojazd mechaniczny, tj. samochód ciężarowy marki V. o nr rej. (...) z naczepą, znajdując się w stanie nietrzeźwości, mając o godz. 1:05 – 1,68 ‰, o godz. 2:05 – 1,47‰ alkoholu w wydychanym powietrzu;

tj. o czyn określony w art. 178a § 1 kk

orzekł:

I. Oskarżonego **J. P. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów tj. przestępstw z art. 178 a § 1 kk i po przyjęciu iż zostały one popełnione w warunkach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 kk, po myśli tegoż przepisu a na mocy art. 178 a § 1 kk skazuje go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

II. Na mocy art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres lat 8 (ośmiu).

III. Na mocy art. 43 a § 2 kk orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 7.000 (siedmiu tysięcy) złotych.

IV. Obciąża oskarżonego kosztami postępowania w kwocie 207,28 zł (dwieście siedem złotych dwadzieścia osiem groszy) i wymierza tytułem opłaty 120 (sto dwadzieścia) złotych.

II K 1035/17

UZASADNIENIE

Dnia 15 października 2016r. ok. godz. 20.00 oskarżony J. P. (1) poruszał się samochodem ciężarowym marki V. o nr rej. (...) z naczepą ulicą (...) II w G.. Podczas jazdy został zatrzymany przez Policję do kontroli drogowej. W trakcie kontroli okazał się, że oskarżony znajduje się w stanie nietrzeźwości – 0,62 i 0,61 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu..

(dowód: protokół – k. 2;

zeznania T. P. – k.333v-334).

Policjanci po dokonaniu czynności wezwali taksówkarza J. H. (1) i przekazali mu samochód oskarżonego wraz z dokumentami celem jego odprowadzenia na miejsce parkowania. J. H. (1) wraz z oskarżonym udali się tirem na stację paliw (...) w G. przy ul. (...). Tam oskarżony grożąc taksówkarzowi zażądał wydania kluczyków i dokumentów. J. H. się przestraszył i zrobił to, a następnie swoją taksówką odjechał.

(dowód: zeznania J. H. (1) – k. 333v, 7 i 120).

Po odjeździe taksówkarza oskarżony ponownie wsiadł za kierownicę swojego samochodu i udał się w kierunku miejscowości M. k. G.. Cały czas oskarżony był w stanie nietrzeźwości. W M. wykonując manewr zawracania wjechał tirem do rowu. Na to zdarzenie nadjechali J. P. (2) i M. M., którzy wezwali policję.

(dowód: zeznania J. P. (2) i M. M. – k.334;

wynik badania krwi – k. 13 i 15).

Oskarżony J. P. (1) początkowo przed Sądem nie przyznał się do zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień. Na kolejnej rozprawie złożył wyjaśnienia, w których przyznał się do zarzucanych mu czynów. Wyjaśnił, że naciskała go spedycja i dlatego ruszył w trasę. Dodał, że miał problemy z alkoholem, ale aktualnie się leczy.

Sąd dał wiarę przyznaniu się oskarżonego do popełnienia czynów oraz jego lakonicznym wyjaśnieniom, albowiem nie ma podstaw do ich kwestionowania. Przyznanie się oskarżonego znajduje potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym, a przede wszystkim zeznaniach świadków.

Świadek J. H. (1) zeznał, że został wezwany przez Policję do odprowadzenia tira, którym kierował oskarżony. Dodał, że na stacji paliw oskarżony zabrał kluczyki i zażądał dokumentów. Świadek oddał dokumenty. Jadąc po godzinie w tym samym miejscu stwierdził, że nie ma tira.

Świadek T. P. zeznał, że zauważył dziwnie jadącego tira. Pojechał za nim. Kiedy tir się zatrzymał i wysiadł z niego kierowca to świadek zauważył, że ten jest pijany. Wg świadka tir po chwili ruszył, a świadek zawiadomił policję. Zdaniem świadka nikogo w kabinie tira oprócz oskarżonego nie było.

Świadek J. P. (2) zeznał, że jadąc z kolegą zauważyli tira w rowie. Dodał, że na miejscu oprócz oskarżonego nie było innych osób. Podobnej treści zeznania złożył świadek M. M., który dodał, że na miejscu uznał, że kierowca tira jest pijany.

Sąd dał wiarę zeznaniom wszystkich przesłuchanych w sprawie świadków. Ich zeznania są jasne, logiczne i wzajemnie zgodne. Sąd nie dopatrywał się powodów, dla których którykolwiek ze świadków miałby zeznawać nieprawdę pomawiając oskarżonego. Są to osoby obce i niezainteresowane rozstrzygnięciem.

Wątpliwości Sąd nie budzi również pozostały materiał dowodowy, a przede wszystkim protokoły i wyniki badań.

W świetle powyższego wina oskarżonego nie budzi wątpliwości, a czyny jego wyczerpują znamiona przestępstwa z art. 178a§1 kk. Oskarżony, bowiem dwukrotnie kierował pojazdem mechanicznym po drodze publicznej znajdując się w stanie nietrzeźwości. Zważywszy na to, że czyny zostały popełnione w krótkich odstępach czasu Sąd uznał, że należy je zakwalifikować jako ciąg przestępstw z art. 91§1 kk.

Jako okoliczności obciążające Sąd potraktował uprzednią wielokrotną karalność oskarżonego oraz wysoki stopień stężenia alkoholu w jego organizmie.

Okoliczności łagodzących Sąd nie dopatrzyl się.

Przepis art. 178a§1 kk przewiduje alternatywne zagrożenie karami. Z uwagi na karalność oskarżonego Sąd doszedł do przekonania, że jedyną możliwą karą w jego przypadku będzie kara najsurowsza rodzajowo tj. pozbawienie wolności. Należy zwrócić uwagę, że oskarżony jest osobą niepoprawną i nawet długie pobyty w więzieniu nie spowodowały zmiany jego zachowania.

Zdaniem Sadu kara wymierzona oskarżonemu jest adekwatna do stopnia winy, społecznej szkodliwości czynu oraz bierze pod uwagę cele wychowawcze i zapobiegawcze, które ma osiągnąć w stosunku do oskarżonego. Zważywszy na okoliczność, że jej wymiar oscyluje w granicach dolnego ustawowego zagrożenia trudno mówić o rażącej surowości.

Z uwagi na treść art. 69§1 kk Sąd nie rozważał kwestii warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności.

Orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych oraz świadczenia pieniężnego było obligatoryjne. Wymiar środków karnych jest adekwatny do okoliczności czynu oraz dotychczasowej postawy oskarżonego.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 627 kpk. Oplatę wymierzono na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych.